

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 24ης Ιουνίου 2014*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση 2011/640/ΚΕΠΠΑ — Νομική βάση — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Άρθρο 37 ΣΕΕ — Διεθνής συμφωνία που αφορά αποκλειστικά την ΚΕΠΠΑ — Άρθρο 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Υποχρέωση άμεσης και πλήρους ενημερώσεως του Κοινοβουλίου — Άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ — Διατήρηση των αποτελεσμάτων»

Στην υπόθεση C-658/11,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ασκηθείσα στις 21 Δεκεμβρίου 2011,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους R. Passos, A. Caiola και M. Allik, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγον,

υποστηριζόμενο από:

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους M. Κωνσταντινίδη, R. Troosters και L. Gussetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους F. Naert, G. Étienne, M. Bishop και G. Marhic,

καθού,

υποστηριζόμενου από:

την **Τσεχική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, E. Ruffer και D. Hadroušek,

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον G. de Bergues καθώς και από τις N. Rouam και E. Belliard,

την **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον P. Gentili, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από την A. Falk,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από τους L. Christie και A. Robinson, επικουρούμενους από τους D. Beard, QC, και G. Facenna, barrister,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts, αντιπρόεδρο, A. Tizzano (εισηγητή), M. Ilešič, T. von Danwitz και M. Safjan, προέδρους τμήματος, J. Malenovský, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal και E. Jarašiūnas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Σεπτεμβρίου 2013,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 30ής Ιανουαρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση 2011/640/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2011, για την υπογραφή και τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Μαυρικίου για τους όρους της μεταγωγής των υπόπτων πειρατείας και των συναφών κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων από τη ναυτική δύναμη υπό την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Δημοκρατία του Μαυρικίου και για τους όρους μεταχείρισης των υπόπτων πειρατείας μετά τη μεταγωγή (ΕΕ L 254, σ. 1, στο εξής, αντιστοίχως: προσβαλλόμενη απόφαση και συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου) και, αφετέρου, να διατηρηθούν τα αποτελέσματα της αποφάσεως αυτής.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Στο κεφάλαιο 2 του τίτλου V της Συνθήκης ΕΕ, το οποίο επιγράφεται «Ειδικές διατάξεις σχετικά με την Κοινή εξωτερική πολιτική και την Πολιτική ασφάλειας», περιλαμβάνεται το άρθρο 36 ΣΕΕ, το οποίο προβλέπει τα εξής:

«Ο ύπατος εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας ζητά τακτικά τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τις κύριες πτυχές και τις βασικές επιλογές της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και της κοινής πολιτικής ασφαλείας και άμυνας και το ενημερώνει για την εξέλιξη των εν λόγω πολιτικών. Μεριμνά ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι απόψεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οι ειδικοί εντεταλμένοι μπορούν να συμμετέχουν στην ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να απευθύνει ερωτήσεις ή να διατυπώνει συστάσεις προς το Συμβούλιο και τον ύπατο εκπρόσωπο της Ένωσης. Διεξάγει δύο φορές κατ' έτος συζήτηση για την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην εφαρμογή της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, συμπεριλαμβανομένης της κοινής πολιτικής ασφαλείας και άμυνας.»

3 Το άρθρο 37 ΣΕΕ, το οποίο περιλαμβάνεται στο ίδιο κεφάλαιο, έχει ως ακολούθως:

«Η Ένωση δύναται να συνάπτει συμφωνίες με ένα ή περισσότερα κράτη ή διεθνείς οργανισμούς στους τομείς που εμπίπτουν στο παρόν κεφάλαιο.»

4 Το άρθρο 218 ΣΛΕΕ έχει ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του άρθρου 207, για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη των συμφωνιών μεταξύ της Ένωσης και τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών ακολουθείται η εξής διαδικασία:

2. Το Συμβούλιο εγκρίνει την έναρξη διαπραγματεύσεων, εκδίδει οδηγίες διαπραγμάτευσης, επιτρέπει την υπογραφή και συνάπτει τις συμφωνίες.

3. Η Επιτροπή, ή ο ύπατος εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας όταν η σχεδιαζόμενη συμφωνία αφορά αποκλειστικά ή κυρίως την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας [στο εξής: ΚΕΠΠΑ], υποβάλλει συστάσεις στο Συμβούλιο, το οποίο εκδίδει απόφαση που επιτρέπει την έναρξη διαπραγματεύσεων και ορίζει, ανάλογα με το αντικείμενο της σχεδιαζόμενης συμφωνίας, τον διαπραγματευτή ή τον επικεφαλής της διαπραγματευτικής ομάδας της Ένωσης.

[...]

5. Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση του διαπραγματευτή, εκδίδει απόφαση που επιτρέπει την υπογραφή της συμφωνίας και, ενδεχομένως, την προσωρινή της εφαρμογή πριν να τεθεί σε ισχύ.

6. Το Συμβούλιο, μετά από πρόταση του διαπραγματευτή, εκδίδει απόφαση για τη σύναψη της συμφωνίας.

Εκτός από την περίπτωση που η συμφωνία αφορά αποκλειστικά την [ΚΕΠΠΑ], το Συμβούλιο εκδίδει απόφαση για τη σύναψη της συμφωνίας:

α) μετά από έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις ακόλουθες περιπτώσεις:

[...]

ν) συμφωνίες που καλύπτουν τομείς στους οποίους εφαρμόζεται η συνήθης νομοθετική διαδικασία ή η ειδική νομοθετική διαδικασία όταν απαιτείται η έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

[...]

β) μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στις υπόλοιπες περιπτώσεις. [...]

[...]

10. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται αμέσως και πλήρως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.

[...]»

5 Η κοινή δράση 2008/851/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 2008, για τη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα συμβάλει στην αποτροπή, στην πρόληψη και στην καταστολή των πειρατικών επιθέσεων και των ένοπλων ληστειών στα ανοικτά των ακτών της

Σομαλίας (ΕΕ L 301, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/766/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 2010 (ΕΕ L 327, σ. 49, στο εξής: κοινή δράση 2008/851), στηρίζεται στα άρθρα 14, 25, τρίτο εδάφιο, και 28, παράγραφος 3, ΕΕ.

- 6 Το άρθρο 1 της εν λόγω κοινής δράσης, με τίτλο «Αποστολή», ορίζει στην παράγραφό του 1 τα εξής:

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση διεξάγει στρατιωτική επιχείρηση προς στήριξη των αποφάσεων 1814 (2008), 1816 (2008) και 1838 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (“Atalanta”) κατά τρόπο σύμφωνο προς τη δράση που επιτρέπεται σε περίπτωση πειρατείας κατ’ εφαρμογήν των άρθρων 100 και επείκεια της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, που υπεγράφη στο Montego Bay στις 10 Δεκεμβρίου 1982 (“Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας”) και μέσω ιδίως δεσμεύσεων με τρίτα κράτη προκειμένου να συμβάλει:

- στην προστασία των πλοίων που ναυλώνονται από το Παγκόσμιο Επισιτιστικό Πρόγραμμα για να μεταφέρουν επισιτιστική βοήθεια στους εκτοπισμένους πληθυσμούς της Σομαλίας, σύμφωνα με την εντολή που περιέχεται στην απόφαση 1814 (2008) του [Συμβουλίου Ασφαλείας].
- στην προστασία των ευάλωτων πλοίων που πλέουν στα ανοικτά της Σομαλίας, καθώς και στην αποτροπή, την πρόληψη και την καταστολή των πειρατικών επιθέσεων και των ένοπλων ληστειών στα ανοικτά της Σομαλίας, σύμφωνα με την εντολή που περιέχεται στην απόφαση 1816 (2008) του [Συμβουλίου Ασφαλείας].»

- 7 Το άρθρο 2 της εν λόγω κοινής δράσης, με τίτλο «Εντολή», ορίζει τα κατωτέρω:

«Η Atalanta, υπό τους όρους που καθορίζονται από το ισχύον διεθνές δίκαιο, ιδίως τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, και τις αποφάσεις 1814 (2008), 1816 (2008) και 1838 (2008) του [Συμβουλίου Ασφαλείας] και εντός του ορίου των διαθέσιμων δυνατοτήτων της:

[...]

- ε) για την ενδεχόμενη άσκηση της δικαιοδοσίας από τα αρμόδια κράτη μέλη, υπό τους όρους του άρθρου 12, μπορεί να συλλάβει και να μεταφέρει τους πειρατές ή τα πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν υποψίες ότι προτίθενται, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 101 και 103 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, να διαπράξουν, ότι διαπράττουν ή ότι έχουν διαπράξει πειρατικές επιθέσεις ή ένοπλες ληστείες στις ζώνες παρουσίας, και να κατάσχει τα πλοία των πειρατών και των ληστών ή τα πλοία που συλλαμβάνονται έπειτα από πειρατική επίθεση ή ένοπλη ληστεία και ευρίσκονται στα χέρια των πειρατών ή των ένοπλων ληστών, καθώς και τα επί των πλοίων αυτών αντικείμενα,

[...].»

- 8 Το άρθρο 10 της κοινής δράσης 2008/851, που τιτλοφορείται «Συμμετοχή τρίτων χωρών», έχει ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη της αυτονομίας της [...] Ένωσης κατά τη λήψη αποφάσεων και του ενιαίου θεσμικού πλαισίου, και σύμφωνα με τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, τρίτα κράτη μπορεί να κληθούν να συμμετάσχουν στην επιχείρηση.

[...]

3. Οι λεπτομέρειες των ρυθμίσεων για τη συμμετοχή τρίτων κρατών καθορίζονται με συμφωνίες συναπτόμενες με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 37 [ΣΕΕ] [...]. Εφόσον η [...] Ένωση και ένα τρίτο κράτος έχουν συνάψει συμφωνία που διαμορφώνει πλαίσιο για τη συμμετοχή του εν λόγω τρίτου κράτους σε επιχειρήσεις της [...] Ένωσης για τη διαχείριση κρίσεων, οι διατάξεις της συμφωνίας αυτής εφαρμόζονται και όσον αφορά την παρούσα επιχείρηση.

[...]

6. Οι όροι μεταφοράς συλληφθέντων προς ένα τρίτο κράτος που συμμετέχει στην επιχείρηση αποφασίζονται κατά την σύναψη ή την εφαρμογή των συμφωνιών συμμετοχής της παραγράφου 3.»

- 9 Το άρθρο 12 της εν λόγω κοινής δράσης, το οποίο τιτλοφορείται «Μεταφορά των συλληφθέντων ενόψει της άσκησης δικαιοδοτικών αρμοδιοτήτων», προβλέπει τα κατωτέρω:

«1. Βάσει της αποδοχής εκ μέρους της Σομαλίας, όσον αφορά την άσκηση δικαιοδοσίας από κράτη μέλη ή τρίτα κράτη, αφενός, και βάσει του άρθρου 105 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, αφετέρου, τα πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν υποψίες ότι προτίθενται, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 101 και 103 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, να διαπράξουν, ότι διαπράττουν ή ότι έχουν διαπράξει πειρατικές επιθέσεις ή ένοπλες ληστείες, και συλλαμβάνονται στα χωρικά ύδατα της Σομαλίας, ή στην ανοικτή θάλασσα, καθώς και τα αντικείμενα που χρησιμοποιήθηκαν προς τέλεση των πράξεων αυτών, μεταβιβάζονται:

- στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους ή του τρίτου κράτους που συμμετέχει στην επιχείρηση, του οποίου τη σημαία φέρει το πλοίο που πραγματοποίησε τη σύλληψη, ή
- αν το κράτος αυτό δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να ασκήσει τη δικαιοδοσία του, σε κράτος μέλος ή τρίτο κράτος που επιθυμεί να ασκήσει τη δικαιοδοσία του έναντι των προαναφερόμενων προσώπων ή αντικειμένων.

2. Κανένα από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 άτομα δεν μπορεί να μεταφερθεί σε τρίτο κράτος εάν οι όροι αυτής της προσαγωγής δεν έχουν αποφασιστεί με αυτό το κράτος κατά τρόπο σύμφωνο με τις διατάξεις του εφαρμοστέου διεθνούς δικαίου, ιδίως του διεθνούς δικαίου δικαιωμάτων του ανθρώπου, ώστε να υπάρξει εγγύηση ότι κανείς δεν θα υποβληθεί στην ποινή του θανάτου, σε βασανιστήρια ή σε κάθε άλλη βάρβαρη, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση.»

- 10 Το άρθρο 2 της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου, με τον τίτλο «Ορισμοί», διευκρινίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, νοούνται ως:

- α) “ναυτική δύναμη υπό την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUNAVFOR)”, τα στρατιωτικά αρχηγεία της ΕΕ και τα εθνικά σώματα δυνάμεων που συμβάλλουν στην επιχείρηση της ΕΕ “Atalanta”, τα σκάφη και τα αεροσκάφη τους και τα περιουσιακά τους στοιχεία·

[...].»

- 11 Το άρθρο 1 της ίδιας συμφωνίας, με τίτλο «Σκοπός», έχει ως εξής:

«Η παρούσα συμφωνία ορίζει τους όρους και τις λεπτομέρειες για:

- α) τη μεταγωγή προσώπων για τα οποία υπάρχουν υποψίες ότι επιχειρούν να διαπράξουν, ότι διαπράττουν ή ότι διέπραξαν πειρατικές επιθέσεις εντός της περιοχής επιχειρήσεων της EUNAVFOR [...], και κρατούνται από την EUNAVFOR·

- β) τη μεταφορά των συναφών περιουσιακών στοιχείων, τα οποία έχει κατάσχει η EUNAVFOR, από την EUNAVFOR στον Μαυρίκιο, και
- γ) τη μεταχείριση των μεταχθέντων.»
- 12 Επιπλέον, το άρθρο 3 της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου θεσπίζει τις γενικές αρχές που διέπουν τους όρους και τις προϋποθέσεις μεταγωγής στη Δημοκρατία του Μαυρικίου των υπόπτων πειρατείας οι οποίοι κρατούνται από την EUNAVFOR καθώς και μεταφοράς των συναφών περιουσιακών στοιχείων που έχει κατασχέσει η δύναμη αυτή. Εκτός αυτού, το άρθρο 4 της ίδιας συμφωνίας ρυθμίζει τα της μεταχειρίσεως, διώξεως και δίκης των μεταχθέντων, προβλέποντας ταυτοχρόνως, στο άρθρο της 5, την απαγόρευση της θανατικής ποινής για τα πρόσωπα αυτά. Το άρθρο 6 της ίδιας συμφωνίας προβλέπει μέτρα ως προς τα έγγραφα τα σχετικά με τις μεταγωγές των προσώπων αυτών, ειδικότερα ως προς τα αρχεία και τις κοινοποιήσεις, το δε άρθρο της 7 ορίζει, στις παραγράφους 1 και 2, ότι η EUNAVFOR παρέχει, εντός των ορίων των μέσων και των δυνατοτήτων της, κάθε συνδρομή στη Δημοκρατία του Μαυρικίου ενόψει της έρευνας σχετικά με τους μεταχθέντες και της ποινικής δίωξης τους. Συναφώς, το άρθρο 7, παράγραφος 3, της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου προβλέπει τη δυνατότητα των μερών της συμφωνίας αυτής να προβαίνουν σε εκτελεστικές ρυθμίσεις όσον αφορά τη χρηματοοικονομική, τεχνική και λοιπή συνδρομή για τη μεταφορά, κράτηση, έρευνα, δίωξη και δίκη των μεταχθέντων. Τέλος, η εν λόγω συμφωνία θεσπίζει, στα άρθρα της 10 και 11, τους κανόνες σχετικά με τις εκτελεστικές ρυθμίσεις εφαρμογής της και με τη θέση της σε ισχύ.

Το ιστορικό της διαφοράς και η προσβαλλόμενη απόφαση

- 13 Στις 22 Μαρτίου 2010, το Συμβούλιο εξουσιοδότησε τον ύπατο εκπρόσωπο της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας να αρχίσει διαπραγματεύσεις για τη σύναψη συμφωνιών μεταγωγής προσώπων με διάφορες τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Δημοκρατίας του Μαυρικίου.
- 14 Με έγγραφο της ίδιας ημερομηνίας, το Συμβούλιο ενημέρωσε για την απόφαση αυτή το Κοινοβούλιο.
- 15 Κατόπιν των διαπραγματεύσεων αυτών, στις 12 Ιουλίου 2011 το Συμβούλιο, στηριζόμενο στα άρθρα 37 ΣΕΕ και 218, παράγραφοι 5 και 6, ΣΛΕΕ, εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία ενέκρινε την υπογραφή της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου. Η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 30 Σεπτεμβρίου 2011.
- 16 Η συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου υπογράφηκε στις 14 Ιουλίου 2011 και έκτοτε εφαρμόζεται προσωρινά.
- 17 Με έγγραφο της 17ης Οκτωβρίου 2011, το Συμβούλιο ενημέρωσε το Κοινοβούλιο για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 18 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, να διατάξει τη διατήρηση των εννόμων αποτελεσμάτων της μέχρι την αντικατάστασή της και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να κρίνει την προσφυγή μερικώς απαράδεκτη, κατά τα λοιπά να την απορρίψει ως αβάσιμη και να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα. Σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, το Συμβούλιο ζητεί, επικουρικώς, να διατηρηθούν τα έννομα αποτελέσματα της αποφάσεως αυτής μέχρι την αντικατάστασή της.

- 20 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 2012, επιτράπηκε στην Τσεχική Δημοκρατία, στη Γαλλική Δημοκρατία, στην Ιταλική Δημοκρατία, στο Βασίλειο της Σουηδίας καθώς και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου.
- 21 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2012, επιτράπηκε στην Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του Κοινοβουλίου, κατά το προφορικό στάδιο της διαδικασίας.

Επί της προσφυγής

- 22 Προς στήριξη της προσφυγής, το Κοινοβούλιο προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους από παράβαση, αντιστοίχως, του άρθρου 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 23 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο κακώς θεώρησε την προσβαλλόμενη απόφαση σχετική με συμφωνία που αφορά «αποκλειστικά» την ΚΕΠΠΑ, κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, ΣΛΕΕ, κρίνοντας ως εκ τούτου ότι η απόφαση αυτή μπορούσε να εκδοθεί χωρίς τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου.
- 24 Το Κοινοβούλιο, υποστηριζόμενο επί του σημείου αυτού από την Επιτροπή, επισημαίνει εκ προοιμίου ότι το άρθρο 218, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ, θεσπίζει γενικό κανόνα σύμφωνα με τον οποίο η σύναψη διεθνούς συμφωνίας από το Συμβούλιο μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον κατόπιν εγκρίσεως του Κοινοβουλίου ή διαβουλεύσεως με αυτό, αναλόγως της περιπτώσεως. Το άρθρο 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, ΣΛΕΕ εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο να συνάπτει τέτοιες συμφωνίες χωρίς τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου μόνον υπό εξαιρετικές περιστάσεις στην «περίπτωση που η συμφωνία αφορά αποκλειστικά την [ΚΕΠΠΑ]». Δεδομένου επομένως ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται κατ' εξαίρεση, πρέπει να τυγχάνει συσταλτικής ερμηνείας, υπό την έννοια ότι όταν μια συμφωνία αφορά όχι μόνον την ΚΕΠΠΑ αλλά και άλλες πολιτικές της Ένωσης, το Κοινοβούλιο εμπλέκεται υποχρεωτικά στη διαδικασία συνάψεώς της.
- 25 Εν προκειμένω, η συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου, λαμβανομένων υπόψη του σκοπού και του περιεχομένου της, αφορά όχι μόνον την ΚΕΠΠΑ, αλλά επίσης τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, την αστυνομική συνεργασία καθώς και τη συνεργασία για την ανάπτυξη.
- 26 Συγκεκριμένα, όσον αφορά τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, η συμφωνία αυτή, αφενός, περιέχει πολλές διατάξεις, ειδικότερα τα άρθρα της 3 έως 7, οι οποίες σκοπούν να καταστήσουν ευχερέστερη τη συνεργασία μεταξύ της Ένωσης και των αρχών της Δημοκρατίας του Μαυρικίου όσον αφορά τόσο τις ποινικές διαδικασίες, περιλαμβανομένων του παραδεκτού των αποδείξεων, των δικαιωμάτων των εμπλεκόμενων και ορισμένων ειδικών στοιχείων των διαδικασιών αυτών, όσο και την εκτέλεση των αποφάσεων κατά την έννοια του άρθρου 82, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', ΣΛΕΕ. Αφετέρου, η συμφωνία αυτή, ειδικότερα δε το άρθρο της 7, παράγραφος 3, αφορά επίσης την υποστήριξη της κατάρτισης των δικαστών και των άλλων λειτουργών και υπαλλήλων του τομέα απονομής της δικαιοσύνης, κατά την έννοια του άρθρου 82, παράγραφος 1, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ. Κατά τα λοιπά, κατά το Κοινοβούλιο, το γεγονός ότι το άρθρο 11, παράγραφος 5, της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου προβλέπει ότι τα καθήκοντα που εκτελεί η EUNAVFOR δυνάμει της συμφωνίας αυτής μπορούν κατ' ουσίαν να εκτελεστούν από διοικητικές αρχές αποκλείει τη

στρατιωτική φύση των καθηκόντων αυτών. Συναφώς, η Επιτροπή προσθέτει ότι ο σκοπός και το περιεχόμενο της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν την επιλογή του άρθρου 82 ΣΛΕΕ ως νομικής βάσεως της προσβαλλομένης απόφασης.

- 27 Όσον αφορά, εν συνεχεία, την αστυνομική συνεργασία, οι δραστηριότητες που απαριθμούνται στα άρθρα 6 και 7 της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου αφορούν, μεταξύ άλλων, «τη συλλογή, αποθήκευση, επεξεργασία, ανάλυση και ανταλλαγή [...] πληροφοριών» κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 2, στοιχείο α', ΣΛΕΕ και εμπίπτουν σε αυτές που πραγματοποιούνται κατά κανόνα από τις αστυνομικές δυνάμεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 28 Τέλος, η συμφωνία αυτή αφορά τη συνεργασία για την ανάπτυξη, στο μέτρο που τα άρθρα της 7 και 10, παράγραφος 2, στοιχείο στ', προβλέπουν την παροχή συνδρομής στη Δημοκρατία του Μαυρικίου, η οποία αποτελεί αναπτυσσόμενη χώρα κατά την έννοια του άρθρου 208 ΣΛΕΕ. Η συνδρομή αυτή παρέχεται «στους τομείς της αναθεώρησης της νομοθεσίας, της εκπαίδευσης ανακριτών και εισαγγελέων, των ερευνητικών και δικαστικών διαδικασιών και, ειδικότερα, των ρυθμίσεων για την αποθήκευση και την παράδοση αποδεικτικών στοιχείων και των διαδικασιών άσκησης έφεσης».
- 29 Το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή καταλήγουν ότι, δεδομένου ότι στους ανωτέρω τομείς δράσεως της Ένωσης έχει εφαρμογή η συνήθης νομοθετική διαδικασία, η προσβαλλόμενη απόφαση έπρεπε να έχει στηριχθεί στο άρθρο 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', σημείο ν, ΣΛΕΕ και, ως εκ τούτου, να έχει εκδοθεί κατόπιν εγκρίσεως του Κοινοβουλίου.
- 30 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από όλα τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη, αντιτάσσει κατ' ουσίαν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ορθώς στηρίχθηκε στο άρθρο 37 ΣΕΕ και στο άρθρο 218, παράγραφοι 5 και 6, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι, λαμβανομένων υπόψη του σκοπού και του περιεχομένου της, η συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου αφορά αποκλειστικά την ΚΕΠΠΑ.
- 31 Συγκεκριμένα, αφενός, η συμφωνία αυτή θέτει σε εφαρμογή την κοινή δράση 2008/851 και, ειδικότερα, το άρθρο της 12, ο σκοπός του οποίου έγκειται στην ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας της Ένωσης, πράγμα που άλλωστε επιβεβαιώνει και το άρθρο 2 της εν λόγω κοινής δράσης που ορίζει την αποστολή της Atalanta. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 42, παράγραφος 1, ΣΕΕ, η πολιτική αυτή αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ΚΕΠΠΑ.
- 32 Αφετέρου, από το περιεχόμενο της εν λόγω συμφωνίας και, πιο συγκεκριμένα, από το γεγονός ότι οι ύποπτοι πειρατείας μεταφέρονται από την Atalanta στις αρχές της Δημοκρατίας του Μαυρικίου με σκοπό να διωχθούν ποινικά, δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι δράσεις που αναλαμβάνει η Atalanta συνιστούν αστυνομική ή δικαστική συνεργασία κατά την έννοια του τρίτου μέρους, τίτλος V, της Συνθήκης ΛΕΕ. Ειδικότερα, μολονότι ορισμένες πτυχές της αποστολής Atalanta ενδέχεται να παρουσιάζουν χαρακτηριστικά που προσιδιάζουν σε αστυνομικές δραστηριότητες, εντούτοις οι αντίστοιχες εθνικές νομοθεσίες δεν απονέμουν συνήθως αστυνομικές ή δικαστικές αρμοδιότητες στις αποτελούσες την αποστολή δυνάμεις.
- 33 Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου προβλέπει, ειδικότερα στα άρθρα της 4 έως 6 και 8, μέτρα που αποσκοπούν στην προώθηση του κράτους δικαίου και στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Δημοκρατία του Μαυρικίου. Κατά το άρθρο 21, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΕΕ, όμως η προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε τρίτες χώρες αποτελεί σκοπό εμπίποντα στην ΚΕΠΠΑ.
- 34 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι ούτε από τον σκοπό αλλ' ούτε και από το περιεχόμενο της εν λόγω συμφωνίας μπορεί να συναχθεί ότι πρόκειται για συμφωνία που αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ή τη συνεργασία για την ανάπτυξη.

- 35 Συγκεκριμένα, αφενός, προκύπτει μεταξύ άλλων από τα άρθρα 82 ΣΛΕΕ και 87 ΣΛΕΕ ότι κάθε μέτρο που αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανεξαρτήτως της ενδεχόμενης εξωτερικής του διάστασης, πρέπει να λαμβάνεται με γνώμονα την προαγωγή της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στο εσωτερικό της Ένωσης. Εν προκειμένω όμως, η συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου αφορά κατ' ουσίαν μέτρα λαμβανόμενα για την ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας στα ανοικτά των ακτών της Σομαλίας και ως εκ τούτου εκτός της Ένωσης.
- 36 Αφετέρου, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ένα μέτρο δεν εμπίπτει στη συνεργασία για την ανάπτυξη όταν το μέτρο αυτό, ακόμη και αν συμβάλλει στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη αναπτυσσόμενων χωρών, έχει ως πρωταρχικό σκοπό την εφαρμογή της ΚΕΠΠΑ (απόφαση Επιτροπή κατά Συμβουλίου, C-91/05, EU:C:2008:288, σκέψη 72). Εν προκειμένω, η συνδρομή προς τη Δημοκρατία του Μαυρικίου αφορά πράξεις μεταγωγής κατά την έννοια της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου καθώς και την ικανότητα της χώρας αυτής να εφαρμόσει την εν λόγω συμφωνία τηρώντας το διεθνές δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η συνδρομή αυτή δεν σκοπεί στην ανάπτυξη της Δημοκρατίας του Μαυρικίου και, κατά συνέπεια, δεν συνιστά μέτρο ανάπτυξης.
- 37 Το Κοινοβούλιο ανταπαντά καταρχάς ότι το άρθρο 218, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ εισάγει διάκριση μεταξύ των συμφωνιών που αφορούν «αποκλειστικά» την ΚΕΠΠΑ και εκείνων που αφορούν «κυρίως» την ΚΕΠΠΑ. Επομένως, η παράγραφος 6 του ίδιου άρθρου εξουσιοδοτεί το Συμβούλιο να συνάπτει συμφωνίες χωρίς τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου μόνον όταν αυτές αφορούν «αποκλειστικά» την ΚΕΠΠΑ. Αντιθέτως, όταν οι οικείες συμφωνίες αφορούν την ΚΕΠΠΑ μόνον «κυρίως», αλλά περιλαμβάνουν και παρεπόμενα μέτρα σχετικά και με άλλες πολιτικές, το Συμβούλιο δεν μπορεί να προβαίνει στη σύναψή τους χωρίς προηγούμενη εμπλοκή του Κοινοβουλίου στη σχετική διαδικασία.
- 38 Εν συνεχεία, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θέτει σε εφαρμογή την κοινή δράση 2008/851 και ότι η τελευταία εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ δεν αρκεί για να συναχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επίσης εμπίπτει στην πολιτική αυτή. Συγκεκριμένα, η κοινή δράση 2008/851 και η προσβαλλόμενη απόφαση έχουν διαφορετικά πεδία εφαρμογής και διαφορετικούς σκοπούς, δεδομένου ότι η Atalanta συνιστά επιχείρηση στρατιωτικής φύσεως εμπίπτουσα στην κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας που αποβλέπει στη σύλληψη των υπόπτων πειρατείας, ενώ οι αποστολές που αναθέτει η συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου στους εκπροσώπους της Ένωσης και στην EUNAVFOR δεν έχουν στρατιωτικό χαρακτήρα και υπερακοντίζουν τον σκοπό της Atalanta, στο μέτρο που προβλέπουν, μεταξύ άλλων, την ενδεχόμενη μεταγενέστερη μεταγωγή των υπόπτων και την κίνηση ποινικών διώξεων εναντίον τους.
- 39 Το Συμβούλιο και τα παρεμβαίνοντα κράτη μέλη αντιτείνουν, κατ' ουσίαν, ότι το ζήτημα αν μια συμφωνία αφορά «αποκλειστικά» την ΚΕΠΠΑ κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ πρέπει να επιλυθεί μόνον υπό το πρίσμα της ουσιαστικής νομικής βάσεως της οικείας συμφωνίας. Μια συμφωνία όμως όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία στηρίζεται αποκλειστικά στο άρθρο 37 ΣΕΕ, αφορά «αποκλειστικά» την ΚΕΠΠΑ.
- 40 Κατά τη γνώμη του Συμβουλίου, η ορθότητα της προσέγγισης αυτής δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω από τη διάκριση μεταξύ των όρων «κυρίως» και «αποκλειστικά» του άρθρου 218, παράγραφοι 3 και 6, ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, όταν παραπέμπει στις συμφωνίες που αφορούν «αποκλειστικά ή κυρίως» την ΚΕΠΠΑ, η παράγραφος 3 του εν λόγω άρθρου αποβλέπει στο να προσδιορίσει το όργανο που είναι αρμόδιο να υποβάλει συστάσεις στο Συμβούλιο στο πλαίσιο της διαδικασίας διαπραγματεύσεως των συμφωνιών αυτών, ενώ όταν η παράγραφος 6 του ίδιου άρθρου μνημονεύει τις συμφωνίες που αφορούν «αποκλειστικά» την ΚΕΠΠΑ, αναφέρεται στη σύναψη των συμφωνιών αυτών.
- 41 Η Τσεχική Δημοκρατία προσθέτει ότι το άρθρο 218, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ στηρίζεται σε απόλυτη αντιστοιχία των εξουσιών που έχει το Κοινοβούλιο σε εσωτερικό επίπεδο προς τις εξουσίες του οργάνου αυτού σε εξωτερικό επίπεδο. Επομένως, σκοπός της διατάξεως αυτής είναι να εξασφαλίσει ότι το Κοινοβούλιο έχει τις ίδιες εξουσίες τόσο ως προς την έκδοση αποφάσεως για τη σύναψη

διεθνούς συμφωνίας όσο και ως προς την έκδοση εσωτερικής πράξεως. Στο πλαίσιο αυτό, η Τσεχική Δημοκρατία, αφού υπενθυμίζει ότι ο επίμαχος κανόνας είναι διαδικαστικός, επισημαίνει ότι δεν προσδιορίζουν οι διαδικασίες τη νομική βάση μιας πράξεως, αλλά η νομική βάση μιας πράξεως προσδιορίζει τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθηθούν για την έκδοση της πράξεως αυτής.

- 42 Το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο διευκρινίζουν ότι η ερμηνεία του άρθρου 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, την οποία προτείνει το Κοινοβούλιο, αφενός, διαταράσσει τη θεσμική ισορροπία που καθιερώνουν οι Συνθήκες, οι οποίες προβλέπουν αυστηρά περιορισμένη αρμοδιότητα του Κοινοβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή της ΚΕΠΠΑ, όπως προκύπτει μεταξύ άλλων και από το άρθρο 36 ΣΕΕ. Αφετέρου, η ερμηνεία αυτή, στο μέτρο που περιορίζει το πεδίο εφαρμογής των διαδικασιών της ΚΕΠΠΑ υπέρ των διαδικασιών που προβλέπει η Συνθήκη ΛΕΕ, προσκρούει στο άρθρο 40 ΣΕΕ. Συγκεκριμένα, το τελευταίο αυτό άρθρο εξασφαλίζει ότι οι αρμοδιότητες που εμπίπτουν στη Συνθήκη ΛΕΕ δεν θίγουν τις αρμοδιότητες που προβλέπει η ΚΕΠΠΑ. Κατά τα λοιπά, η εν λόγω ερμηνεία συνεπάγεται τη χορήγηση δικαιώματος αρνησικυρίας στο Κοινοβούλιο στον τομέα της ΚΕΠΠΑ, αντιθέτως προς τη βούληση των συντακτών της Συνθήκης της Λισσαβώνας να περιορίσουν την αρμοδιότητα του Κοινοβουλίου όσον αφορά τη δράση της Ένωσης στο πλαίσιο της πολιτικής αυτής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 43 Υπενθυμίζεται εκ προοιμίου ότι η επιλογή της νομικής βάσεως μιας πράξεως της Ένωσης πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, στα οποία συμπεριλαμβάνονται ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξεως αυτής. Αν από την εξέταση ενός μέτρου προκύπτει ότι αυτό επιδιώκει δύο σκοπούς ή ότι αποτελείται από δύο στοιχεία και αν ο ένας από τους σκοπούς ή τα στοιχεία αυτά μπορεί να χαρακτηριστεί κύριος ενώ ο άλλος έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα, η πράξη πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνη νομική βάση, δηλαδή σε εκείνη που επιβάλλεται από τον κύριο ή τον υπερισχύοντα σκοπό ή στοιχείο. Αντιθέτως, όσον αφορά μέτρο το οποίο επιδιώκει συγχρόνως πολλούς σκοπούς ή έχει πολλά στοιχεία που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, χωρίς ο ένας σκοπός να είναι δευτερεύων σε σχέση με τον άλλο με αποτέλεσμα να τυγχάνουν εφαρμογής διάφορες διατάξεις των Συνθηκών, ένα τέτοιο μέτρο πρέπει κατ' εξαίρεση να στηρίζεται στις αντίστοιχες διαφορετικές νομικές βάσεις (βλ., συναφώς, απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-130/10, EU:C:2012:472, σκέψεις 42 έως 44).
- 44 Προκειμένου όμως να αποσαφηνιστεί το περιεχόμενο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι με τον λόγο αυτό το Κοινοβούλιο δεν υποστηρίζει, όπως άλλωστε επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση όφειλε να έχει στηριχθεί σε άλλη καθ' ύλην νομική βάση πλην του άρθρου 37 ΣΕΕ, δεδομένου ότι το θεσμικό αυτό όργανο αναγνωρίζει ρητώς ότι τόσο η απόφαση αυτή όσο και η συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου επιδιώκουν σκοπό εμπίπτοντα στην ΚΕΠΠΑ.
- 45 Εκτός αυτού, το Κοινοβούλιο αναγνωρίζει ότι, παρά το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση και η συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου επιδιώκουν και άλλους σκοπούς εμπίπτοντες σε άλλες πολιτικές της Ένωσης, εντούτοις οι σκοποί αυτοί είναι δευτερεύοντες σε σχέση με τον εμπίπτοντα στην ΚΕΠΠΑ καθώς και ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι ο τελευταίος αυτός σκοπός δύναται κατά συνέπεια να χαρακτηριστεί κύριος για τον καθορισμό της νομικής βάσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η απόφαση αυτή θεμιτώς μπορούσε να στηριχθεί μόνο στο άρθρο 37 ΣΕΕ, εξαιρουμένης κάθε άλλης καθ' ύλην νομικής βάσεως.
- 46 Αντιθέτως, κατά το Κοινοβούλιο, το γεγονός ότι τόσο η προσβαλλόμενη απόφαση όσο και η συμφωνία ΕΕ-Μαυρικίου επιδιώκουν, έστω και δευτερευόντως, άλλους σκοπούς πλην των εμπιπτόντων στην ΚΕΠΠΑ αρκεί για να διαπιστωθεί ότι η εν λόγω απόφαση δεν εμπίπτει αποκλειστικά στην ΚΕΠΠΑ κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ.

- 47 Η ανωτέρω ερμηνεία της διατάξεως δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 48 Είναι ασφαλώς αληθές ότι, κατά το άρθρο 218, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο εκδίδει την απόφαση για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας μετά από έγκριση του Κοινοβουλίου ή διαβούλευση με αυτό, «εκτός από την περίπτωση που η συμφωνία αφορά αποκλειστικά την [ΚΕΠΠΑ]».
- 49 Ωστόσο, η ανωτέρω διατύπωση αυτή καθαυτή δεν παρέχει τη δυνατότητα να ερμηνευθεί η διάταξη αυτή κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση.
- 50 Ειδικότερα, όσον αφορά απόφαση για τη σύναψη συμφωνίας που επιδιώκει κύριο σκοπό εμπίπτοντα στην ΚΕΠΠΑ, από την εν λόγω διατύπωση δεν δύναται να συναχθεί ούτε ότι, όπως ισχυρίζεται το Συμβούλιο, η εν λόγω απόφαση «αφορά αποκλειστικά την ΚΕΠΠΑ» για τον μοναδικό λόγο ότι στηρίζεται σε ουσιαστική νομική βάση εμπίπτουσα στην πολιτική αυτή εξαιρουμένης οποιασδήποτε άλλης νομικής βάσεως, ούτε ότι, όπως υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, η απόφαση αυτή πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά και άλλες πολιτικές του δικαίου της Ένωσης λόγω των δευτερευόντων σκοπών της πλην του προαναφερθέντος κύριου σκοπού, ο οποίος εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ.
- 51 Υπό τις συνθήκες αυτές, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και οι σκοποί της καθώς και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η εν λόγω διάταξη (βλ., συναφώς, αποφάσεις Klarenberg, C-466/07, EU:C:2009:85, σκέψη 37, και Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, σκέψη 34).
- 52 Όσον αφορά τους σκοπούς του άρθρου 218 ΣΛΕΕ, επισημαίνεται ότι, μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισσαβώνας, η διαδικασία την οποία προβλέπει το εν λόγω άρθρο σχετικά με τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη των διεθνών συμφωνιών τις οποίες είναι αρμόδια να συνάπτει η Ένωση στους τομείς δράσεώς της, συμπεριλαμβανομένης της ΚΕΠΠΑ, είναι πλέον, για λόγους σαφήνειας, συνοχής και εξορθολογισμού, ομοιόμορφη και γενικής ισχύος, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων όπου οι Συνθήκες προβλέπουν ειδικές διαδικασίες.
- 53 Η διαδικασία όμως αυτή, ακριβώς λόγω του γενικού της χαρακτήρα, πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά που προβλέπουν οι Συνθήκες για κάθε τομέα δράσεως της Ένωσης, ειδικότερα δε όσον αφορά τις αρμοδιότητες των θεσμικών οργάνων.
- 54 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα ειδικά αυτά χαρακτηριστικά, το άρθρο 218, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ, προβλέπει τρία είδη διαδικασίας για τη σύναψη διεθνών συμφωνιών, καθεμία από τις οποίες επιφυλάσσει διαφορετικό ρόλο για το Κοινοβούλιο. Επομένως, το θεσμικό αυτό όργανο ενδέχεται να κληθεί να εγκρίνει τη σύναψη ορισμένης συμφωνίας, ή απλώς να εκφράσει τη γνώμη του επ' αυτής κατόπιν διαβουλεύσεως ή ακόμη και να αποκλειστεί από τη διαδικασία συνάψεως της συμφωνίας, χωρίς ωστόσο να θίγεται το δικαίωμά του για άμεση και πλήρη ενημέρωση σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ.
- 55 Όπως μπορεί να συναχθεί ειδικότερα από το άρθρο 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', σημείο ν, ΣΛΕΕ, σκοπός της διακρίσεως αυτής είναι να αντικατοπτριστεί προς τα έξω η κατανομή των εξουσιών μεταξύ των θεσμικών οργάνων η οποία ισχύει εσωτερικά. Συγκεκριμένα, αφενός, η Συνθήκη της Λισσαβώνας προέβλεψε την υποχρεωτική έγκριση του Κοινοβουλίου όσον αφορά τη σύναψη διεθνών συμφωνιών ακριβώς για τις συμφωνίες εκείνες που καλύπτουν τομείς ως προς τους οποίους, εσωτερικά, εφαρμόζεται η συνήθης νομοθετική διαδικασία του άρθρου 294 ΣΛΕΕ ή η ειδική νομοθετική διαδικασία, μόνον όμως όταν η τελευταία απαιτεί την έγκριση του Κοινοβουλίου. Αφετέρου, η συμμετοχή του θεσμικού αυτού οργάνου στη σύναψη τέτοιας συμφωνίας αποκλείεται μόνον όταν η οικεία συμφωνία αφορά αποκλειστικά την ΚΕΠΠΑ, στο πλαίσιο της οποίας η Συνθήκη της Λισσαβώνας έχει αναθέσει περιορισμένο ρόλο στο Κοινοβούλιο (βλ., συναφώς, απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, EU:C:2012:472, σκέψη 82).

- 56 Επομένως, όπως επισήμανε κατ' ουσίαν ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 30 έως 32 των προτάσεών του, το άρθρο 218, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ προβλέπει την ευθυγράμμιση της διαδικασίας λήψεως μέτρων της Ένωσης σε εσωτερικό επίπεδο με τη διαδικασία συνάψεως διεθνών συμφωνιών προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, ως προς ένα συγκεκριμένο τομέα, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο διαθέτουν τις ίδιες εξουσίες, όπως επιτάσσει η θεσμική ισορροπία μεταξύ των οργάνων την οποία καθιερώνουν οι Συνθήκες.
- 57 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ακριβώς για να επιτευχθεί η ευθυγράμμιση αυτή στην πράξη, ο κανόνας που συνάγεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου, ότι δηλαδή η ουσιαστική νομική βάση μιας πράξεως είναι αυτή η οποία προσδιορίζει τις ακολουθητέες διαδικασίες για την έκδοση της πράξεως αυτής (βλ. απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, EU:C:2012:472, σκέψη 80), πρέπει να ισχύει όχι μόνον ως προς τις διαδικασίες οι οποίες προβλέπονται για την έκδοση εσωτερικής πράξεως αλλά και ως προς τις εφαρμοστέες στη σύναψη διεθνών συμφωνιών.
- 58 Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως διεθνούς συμφωνίας κατά το άρθρο 218 ΣΛΕΕ, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ουσιαστική νομική βάση της αποφάσεως για τη σύναψη της οικείας συμφωνίας είναι αυτή η οποία προσδιορίζει το είδος της εφαρμοστέας διαδικασίας δυνάμει της παραγράφου 6 της διατάξεως αυτής.
- 59 Ειδικότερα, όταν η απόφαση για τη σύναψη της εν λόγω συμφωνίας στηρίζεται εγκύρως σε μία και μόνον ουσιαστική νομική βάση εμπίπτουσα στην ΚΕΠΠΑ, το είδος της διαδικασίας που έχει συναφώς εφαρμογή είναι το προβλεπόμενο στο άρθρο 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περιόδος, ΣΛΕΕ.
- 60 Η ερμηνεία αυτή δικαιολογείται κατά μείζονα λόγο αν ληφθούν υπόψη οι επιταγές που απορρέουν από την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Συγκεκριμένα, η ερμηνεία αυτή, καθόσον συναρτά τη διαδικαστική νομική βάση μιας πράξεως με την ουσιαστική νομική της βάση, καθιστά εφικτό τον προσδιορισμό της εφαρμοστέας διαδικασίας βάσει αντικειμενικών κριτηρίων επιδεχόμενων δικαστικό έλεγχο, όπως υπομνήσθηκε με τη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται επιπλέον η συνέπεια κατά την επιλογή των νομικών βάσεων μιας πράξεως. Αντιθέτως, η ερμηνεία την οποία υποστηρίζει το Κοινοβούλιο έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργείται σε ορισμένο βαθμό αβεβαιότητα και ασυνέπεια κατά την επιλογή αυτή, δεδομένου ότι ενδέχεται να οδηγήσει στην εφαρμογή διαφορετικών διαδικασιών για την έκδοση πράξεων του δικαίου της Ένωσης στηριζόμενων σε μία και μοναδική νομική βάση.
- 61 Κατά τα λοιπά, από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η επίμαχη διάταξη δεν δύναται να συναχθεί διαφορετική ερμηνεία της διατάξεως αυτής. Ειδικότερα, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών του άρθρου 218 ΣΛΕΕ, το επιχείρημα που προβάλλει το Κοινοβούλιο ότι η παράγραφος 3 του άρθρου 218 ΣΛΕΕ αναφέρεται σε συμφωνίες που αφορούν «αποκλειστικά ή κυρίως» την ΚΕΠΠΑ, ενώ η παράγραφος 6 του ίδιου άρθρου μνημονεύει μόνον τις συμφωνίες που αφορούν «αποκλειστικά» την ΚΕΠΠΑ, δεν μπορεί να στηρίζει την ερμηνεία την οποία προτείνει το εν λόγω θεσμικό όργανο για την επίμαχη διάταξη. Επιπλέον, οι δύο αυτές παράγραφοι αφορούν διαφορετικές καταστάσεις. Ενώ η παράγραφος 3 του άρθρου 218 ΣΛΕΕ αποβλέπει στο να προσδιορίσει το όργανο που είναι αρμόδιο να υποβάλει συστάσεις στο Συμβούλιο στο πλαίσιο της διαδικασίας διαπραγματεύσεως των συμφωνιών αυτών, και ως εκ τούτου τοποθετείται σε στάδιο προγενέστερο της συνάψεως διεθνούς συμφωνίας, η παράγραφος 6 του ίδιου άρθρου αφορά την απόφαση του Συμβουλίου για τη σύναψη τέτοιων συμφωνιών.
- 62 Υπό τις συνθήκες αυτές, για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν χρειαζόταν έγκριση του Κοινοβουλίου ούτε διαβούλευση με το θεσμικό αυτό όργανο.
- 63 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 64 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, στο μέτρο που δεν ενημέρωσε το Κοινοβούλιο «αμέσως και πλήρως» σε όλα τα στάδια της διαδικασίας για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου, παρέβη το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, το οποίο έχει εφαρμογή σε όλες τις συμφωνίες που συνάπτει η Ένωση, περιλαμβανομένων και των εμπιπτουσών στην ΚΕΠΠΑ.
- 65 Ειδικότερα, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι δεν ενημερώθηκε αμέσως, δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν διαβίβασε στο θεσμικό αυτό όργανο τα κείμενα της προσβαλλομένης αποφάσεως και της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου παρά μόνο στις 17 Οκτωβρίου 2011, δηλαδή τρεις μήνες και πλέον μετά την έκδοση της αποφάσεως αυτής και την υπογραφή της συμφωνίας, στις 12 και 14 Ιουλίου 2011 αντιστοίχως, καθώς και 17 ημέρες μετά τη δημοσίευσή τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
- 66 Το Συμβούλιο, τα επιχειρήματα του οποίου υποστηρίζουν κατ' ουσίαν η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο, προβάλλει, κατά κύριο λόγο, ένσταση απαραδέκτου του δεύτερου λόγου ακυρώσεως. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εμπίπτει αποκλειστικά στην ΚΕΠΠΑ, το Δικαστήριο, λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ΣΕΕ, και 275 ΣΛΕΕ, δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της νομιμότητας του λόγου αυτού.
- 67 Επικουρικώς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος, στο μέτρο που, στην πραγματικότητα, το Κοινοβούλιο ενημερώθηκε δεόντως. Ειδικότερα, μολονότι η προθεσμία εντός της οποίας ενημερώθηκε το Κοινοβούλιο για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως ήταν ελαφρώς μεγαλύτερη από τη συνήθως τηρούμενη, εντούτοις παραμένει εύλογη, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι περιλάμβανε τις θερινές διακοπές.
- 68 Όσον αφορά την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου, το Κοινοβούλιο αντιτείνει ότι το άρθρο 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ αποκλείει την αρμοδιότητα αυτή μόνον όσον αφορά τις ειδικές διατάξεις σχετικά με την ΚΕΠΠΑ που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 2 του τίτλου V της Συνθήκης ΕΕ, και όχι όσον αφορά το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, του οποίου προβάλλεται παράβαση με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 69 Όσον αφορά, καταρχάς, το ζήτημα της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου να αποφανθεί επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, υπενθυμίζεται ότι, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, από τα άρθρα 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ΣΕΕ, και 275, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι το Δικαστήριο δεν είναι καταρχήν αρμόδιο όσον αφορά τις διατάξεις που αφορούν την ΚΕΠΠΑ καθώς και τις πράξεις που εκδίδονται βάσει των διατάξεων αυτών.
- 70 Εντούτοις, τα εν λόγω άρθρα 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ΣΕΕ, και 275, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ εισάγουν παρέκκλιση από τον κανόνα της γενικής αρμοδιότητας την οποία απονέμει το άρθρο 19 ΣΕΕ στο Δικαστήριο προκειμένου να εξασφαλίσει την τήρηση του δικαίου κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των Συνθηκών και, ως εκ τούτου, πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά.

- 71 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι, μολονότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε δυνάμει μιας και μόνης ουσιαστικής νομικής βάσεως εμπίπτουσας στην ΚΕΠΠΑ, δηλαδή δυνάμει του άρθρου 37 ΣΕΕ, εντούτοις από το προοίμιο της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι η διαδικαστική νομική της βάση είναι το άρθρο 218, παράγραφοι 5 και 6, ΣΛΕΕ, το οποίο διέπει την υπογραφή και τη σύναψη των διεθνών συμφωνιών.
- 72 Όπως όμως διευκρινίστηκε με τη σκέψη 52 της παρούσας αποφάσεως, ο διαδικαστικός κανόνας του άρθρου 218 ΣΛΕΕ είναι γενικής ισχύος, οπότε τυγχάνει καταρχήν εφαρμογής σε όλες τις διεθνείς συμφωνίες τις οποίες διαπραγματεύεται και συνάπτει η Ένωση σε όλους τους τομείς δράσεώς της, περιλαμβανομένης και της ΚΕΠΠΑ η οποία, αντιθέτως προς άλλους τομείς, δεν υπάγεται σε καμία ειδική διαδικασία.
- 73 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι ο περιορισμός της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου τον οποίο προβλέπουν κατά παρέκκλιση τα άρθρα 24, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ΣΕΕ, και 275 ΣΛΕΕ έχει τόσο ευρεία έκταση ώστε να αποκλείει την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να ερμηνεύει και να εφαρμόζει μια διάταξη όπως το άρθρο 218 ΣΛΕΕ, η οποία δεν εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ, έστω και αν προβλέπει τη διαδικασία εκδόσεως πράξεων εμπίπτουσών στην πολιτική αυτή.
- 74 Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως.
- 75 Όσον αφορά, εν συνεχεία, το βάσιμο του λόγου αυτού, επισημαίνεται ότι το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι το Κοινοβούλιο «ενημερώνεται αμέσως και πλήρως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας» διαπραγματεύσεως και συνάψεως των διεθνών συμφωνιών την οποία προβλέπει το άρθρο αυτό.
- 76 Διαπιστώνεται όμως ότι, εν προκειμένω, το Κοινοβούλιο δεν ενημερώθηκε αμέσως και πλήρως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας διαπραγματεύσεως και συνάψεως της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου.
- 77 Συγκεκριμένα, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι το Συμβούλιο, αφότου ανακοίνωσε στο Κοινοβούλιο την έναρξη των διαπραγματεύσεων, ενημέρωσε το θεσμικό αυτό όργανο για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως και για την υπογραφή της εν λόγω συμφωνίας μόλις τρεις μήνες αργότερα και 17 ημέρες μετά τη δημοσίευση των πράξεων αυτών στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
- 78 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ.
- 79 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσβαλλόμενη απόφαση είχε δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* οπότε το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να έχει λάβει γνώση της. Συγκεκριμένα, η δημοσίευση αυτή προβλέπεται στο άρθρο 297 ΣΛΕΕ και ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις δημοσιότητας που πρέπει να πληροί μια πράξη της Ένωσης προκειμένου να τεθεί σε ισχύ, ενώ η απαίτηση ενημερώσεως που απορρέει από το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, αποβλέπει στο να εξασφαλιστεί η δυνατότητα του Κοινοβουλίου να ασκήσει δημοκρατικό έλεγχο στην εξωτερική δράση της Ένωσης και, ειδικότερα, να εξασφαλίσει τον σεβασμό των αρμοδιοτήτων του στο πλαίσιο ακριβώς της επιλογής της νομικής βάσεως μιας αποφάσεως για τη σύναψη συμφωνίας.
- 80 Όσον αφορά, τέλος, την επίδραση της παραβάσεως του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ στο κύρος της προσβαλλομένης αποφάσεως, διαπιστώνεται ότι ο διαδικαστικός κανόνας της διατάξεως αυτής συνιστά ουσιώδη τύπο κατά την έννοια του άρθρου 263, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, η παράβαση του οποίου επιφέρει την ακυρότητα της σχετικής πράξεως.

- 81 Συγκεκριμένα, ο ανωτέρω κανόνας αποτελεί έκφραση των δημοκρατικών αρχών στις οποίες στηρίζεται η Ένωση. Ειδικότερα, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η συμμετοχή του Κοινοβουλίου στη νομοθετική διαδικασία εκφράζει, στο επίπεδο της Ένωσης, τη θεμελιώδη δημοκρατική αρχή ότι οι λαοί μετέχουν στην άσκηση της εξουσίας μέσω αντιπροσωπευτικής συνελεύσεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις *Roquette Frères* κατά Συμβουλίου, 138/79, EU:C:1980:249, σκέψη 33, και *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου*, EU:C:2012:472, σκέψη 81).
- 82 Υπ' αυτό το πρίσμα, η Συνθήκη της Λισσαβώνας υπογράμμισε, από συστηματικής απόψεως, τη σημασία του εν λόγω κανόνα περιλαμβάνοντάς τον σε αυτοτελή διάταξη, εφαρμοστέα σε όλες τις διαδικασίες που προβλέπει το άρθρο 218 ΣΛΕΕ.
- 83 Είναι βεβαίως αληθές ότι, όπως υπομνήσθηκε με τη σκέψη 55 της παρούσας αποφάσεως, ο ρόλος τον οποίο ανέθεσε η Συνθήκη της Λισσαβώνας στο Κοινοβούλιο όσον αφορά τον τομέα της ΚΕΠΠΑ παραμένει περιορισμένος.
- 84 Εντούτοις, από την ανωτέρω διαπίστωση δεν μπορεί να συναχθεί ότι το Κοινοβούλιο στερείται παντός δικαιώματος παρακολουθήσεως της ΚΕΠΠΑ, έστω και αν το εν λόγω θεσμικό όργανο παραμένει αποκλεισμένο από τη διαδικασία διαπραγματεύσεως και συνάψεως των συμφωνιών που αφορούν αποκλειστικά την πολιτική αυτή της Ένωσης.
- 85 Αντιθέτως, ακριβώς προς τούτο η εκ του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ υποχρέωση ενημερώσεως εφαρμόζεται σε κάθε διαδικασία συνάψεως διεθνούς συμφωνίας, περιλαμβανομένων και των συμφωνιών που αφορούν αποκλειστικά την ΚΕΠΠΑ.
- 86 Στο μέτρο όμως που το Κοινοβούλιο δεν ενημερώθηκε αμέσως και πλήρως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας όπως επιτάσσει το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, περιλαμβανομένου και του σταδίου που προηγείται της συνάψεως της συμφωνίας, το θεσμικό αυτό όργανο δεν είναι σε θέση να ασκήσει το δικαίωμα παρακολουθήσεως που έχει εκ των Συνθηκών στον τομέα της ΚΕΠΠΑ και, ενδεχομένως, να εκφράσει τη γνώμη του ως προς το ειδικότερο ζήτημα της ορθής νομικής βάσεως επί της οποίας πρέπει να στηριχθεί η οικεία πράξη. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η μη τήρηση της εν λόγω υποχρεώσεως ενημερώσεως επηρεάζει αρνητικά τους όρους ασκήσεως των λειτουργιών του Κοινοβουλίου στον τομέα της ΚΕΠΠΑ και, ως εκ τούτου, συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου.
- 87 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος οπότε η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί της διατηρήσεως των αποτελεσμάτων της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 88 Τόσο το Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο, καθώς και η πλειονότητα των παρεμβαίνοντων κρατών μελών, ζητούν από το Δικαστήριο, σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, να διατηρήσει σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα της αποφάσεως αυτής μέχρι την αντικατάστασή της.
- 89 Κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο μπορεί, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει εκείνα τα έννομα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως που θεωρούνται οριστικά.
- 90 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως χωρίς τη διατήρηση των εννόμων αποτελεσμάτων της θα μπορούσε να παρακωλύσει τη διεξαγωγή των επιχειρήσεων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της συμφωνίας ΕΕ-Μαυρικίου και, ειδικότερα, να υπονομεύσει την πλήρη αποτελεσματικότητα των ποινικών διώξεων και των δικών των υπόπτων πειρατείας τους οποίους συλλαμβάνει η EUNAVFOR.

- 91 Κατά συνέπεια, συντρέχει λόγος για να ασκήσει το Δικαστήριο την εξουσία που του απονέμει το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και να διατηρήσει σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως την οποία ακυρώνει με την παρούσα απόφασή του.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 92 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Εντούτοις, κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του ίδιου Κανονισμού, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 93 Δεδομένου ότι, εν προκειμένω, τόσο το Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ηττήθηκαν εν μέρει, καθένας από τους διαδίκους αυτούς πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 94 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρενέβησαν στην ένδικη διαδικασία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2011/640/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2011, για την υπογραφή και τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Μαυρικίου για τους όρους της μεταγωγής των υπόπτων πειρατείας και των συναφών κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων από τη ναυτική δύναμη υπό την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Δημοκρατία του Μαυρικίου και για τους όρους μεταχείρισης των υπόπτων πειρατείας μετά τη μεταγωγή.
- 2) Διατηρεί σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα της αποφάσεως 2011/640.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 4) Η Τσεχική Δημοκρατία, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(υπογραφές)